

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623010634
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623010634.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a A. B. C., v trestnej veci odsúdeného C. C., pre zločin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. augusta 2024 v Banskej Bystrici, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 29T/22/2023 zo dňa 27. marca 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušuje uznesenie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 29T/22/2023 zo dňa 27. 03. 2024 v celom rozsahu

a rozhodujúc sám podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona nariaďuje odsúdenému C. C., nar. XX. XX. XXXX vo Veľkom Krtíši, trvale bytom D. XXX/X, E., nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 29T/22/2023 zo dňa 23. 10. 2023.

Podľa § 52 ods. 5, § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 29T/22/2023 zo dňa 27. 03. 2024 samosudca Okresného súdu Lučenec podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona nariadil odsúdenému C. C. vykonať trest uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 29T/22/2023 zo dňa 23. 10. 2023 vo výmere štyri mesiace nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia..

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 27. 03. 2024 sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, avšak predmetné uznesenie bolo potrebné postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušiť, keďže síce okresný súd správne vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná, avšak pochybenie prvostupňového súdu videl krajský súd v tom, že súd rozhodol v zmysle § 50 ods. 4 Trestného zákona, na ktorý postup neboli splnené zákonné podmienky, keďže mal postupovať podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 29T/22/2023 zo dňa 23. 10. 2023, právoplatným dňa 23. 10. 2023 bol C. C. uznaný vinným zo zločinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou dva roky s probačným dohľadom. Taktiež mu bol uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie v skúšobnej dobe. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23. 10. 2023 a od nasledujúceho dňa (24. 10. 2023) mu začala plynúť skúšobná doba dva roky.

Odsúdený C. C. bol následne trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 0T/17/2024 zo dňa 25. 01. 2024, právoplatným dňa 25. 01. 2024, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 130 hodín. Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplýva, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia dopustil dvoch priestupkov, a to dňa 23. 01. 2024 priestupku proti majetku a dňa 08. 03. 2024 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona veta prvá ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

V súvislosti s rozhodovaním o podmienne odloženom treste odňatia slobody doterajšia súdna prax jednoznačne konštatuje, že esenciálnou zložkou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby viedol riadny život. Pokiaľ ide o riadny život, uvedenému pojmu zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmienne odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmienne odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmienne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin, ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovoval uloženým podmienkam (nenahradil škodu spôsobenú trestným činom, resp. nezaplátil zameškané výživné, ak boli uložené). Podmienka vedenia riadneho života je splnená najmä vtedy, ak podmienne odsúdený plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život preto nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. Z uvedených zásad vyplýva, že pre konštatáciu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život musí byť preukázané, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nepochybné, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, keďže sa počas jej plynutia dopustil úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený k trestu povinnej práce. Podmienené odsúdenie tak zjavne nespĺnilo svoj účel a odsúdený vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorú skutočnosť správne konštatoval aj prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia a s týmto postupom sa krajský súd stotožnil.

Avšak ako už bolo vyššie uvedené pochybenie prvostupňového súdu videl krajský súd v tom, že súd rozhodol v zmysle § 50 ods. 4 Trestného zákona, na ktorý postup neboli splnené zákonné podmienky, keďže mal postupovať podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona, a preto krajský súd rozhodol tak, že zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a sám vo veci v zmysle § 52 ods. 1 Trestného zákona rozhodol. Obligatórne tiež rozhodoval aj v zmysle § 52 ods. 5, § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.